63025/3.

CONSEIL D'ETAT
LEGISLATION
22-02-2018
RAAD VAN STATE
WETGEVING

Vlaamse Regering

Ministerieel besluit houdende het aantonen van biomassakenmerken

DE VLAAMSE MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE,

Gelet op het Energiedecreet van 8 mei 2009, artikel 7.1.3, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, artikel 7.1.4, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2014 en artikel 7.1.5, § 4, eerste lid, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en laatst gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2014;

Gelet op het Energiebesluit van 19 november 2010, artikel 6.1.12/1, § 2, ingevoegd bij het besluit van 8 april 2011 en gewijzigd bij het besluit van 12 mei 2017 en artikel 6.1.16, ingevoegd bij het besluit van 8 mei 2009 en laatst gewijzigd bij het besluit van 12 mei 2017;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën van xxx;

Gelet op advies nr. xx.xxx/xx van de Raad van State, gegeven op xxx, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

BESLUIT:

HOOFDSTUK I. - Algemeenheden

Artikel 1. De begrippen en definities, vermeld in het Energiedecreet van 8 mei 2009 en het Energiebesluit van 19 november 2010, zijn van toepassing op dit besluit.

Art. 2. In dit besluit wordt verstaan onder :
1° biomassamarktpartij : een natuurlijke of rechtspersoon die de eigendom of de fysieke controle heeft over biomassa, vanaf de oorsprong van deze biomassa tot het finale gebruik of voor één of meerdere stappen in deze keten;
2° certificatie-instantie : onpartijdig rechtspersoon die biomassacertificaten opstelt voor marktpartijen in uitvoering van een erkend certificatieschema en die de naleving van de eisen met betrekking tot het aantonen van biomassakenmerken controleert over de volledige productieketen van een biomassastroom en gedurende de volledige geldigheidsduur van het biomassarapport;
3° certificatieschema : geheel van schriftelijke bepalingen dat tot doel heeft kenmerken van een bepaalde biomassastroom aan te tonen en vast te leggen in een biomassarapport, en tevens te garanderen dat aan de eisen met betrekking tot certificatie van de betreffende biomassastroom voldaan is doorheen de volledige productieketen.

HOOFDSTUK II. - Biomassarapport

Art. 3. Voor elke gecontracteerde hoeveelheid biomassa wordt overeenkomstig de bepalingen in artikel 4 een biomassarapport opgesteld dat tenminste de in artikel 5 bedoelde informatie bevat en dat aan het Vlaams Energieagentschap wordt overgemaakt.

Art. 4. Het biomassarapport is opgesteld overeenkomstig de bepalingen in artikel 18 tot en met 20 door een erkende certificatie-instantie volgens een erkend certificatieschema overeenkomstig de bepalingen in dit besluit. In de uitzonderlijke gevallen waarin gepaste normen voor certificatie niet voorhanden zouden zijn, kan het Vlaams Energieagentschap akkoord gaan met verificatie.

Art. 5. § 1. Het biomassarapport bevat ten minste volgende informatie:
1° unieke referentiecode van het biomassarapport;
2° datum van toekenning;
3° identiteit van de finale biomassaleverancier die het biomassarapport aanlevert;
4° identificatie van de biomassastroom;
5° identificatie van de productieketen;
6° land van oorsprong van de biomassastroom en NUTS 2-regio indien van toepassing voor het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/2 van het Energiebesluit van 19 november 2010;
7° minimale gedekte hoeveelheid van de biomassastroom op jaarbasis;

§ 2. Indien de biomassastroom vaste of gasvormige biomassa betreft die vervaardigd is uit afvalstoffen en residuen die niet afkomstig zijn van landbouw, aquacultuur, visserij, bosbouw of natuurgebieden, hoeft ze niet aan de duurzaamheidscriteria, vermeld in dit besluit, te voldoen. Indien de biomassastroom een overige afvalstroom betreft, bevat het biomassarapport eveneens volgende informatie:
1° het advies van de OVAM inzake de energetische valorisatie van de afvalstroom;
2° de groenfactor van de afvalstroom.

Indien de biomassastroom een houtige stroom betreft, bevat het biomassarapport eveneens volgende informatie:
1° of de biomassastroom wel of niet onder de noemer 'korte omloophout' valt;
2° of de biomassastroom wel of niet onder de noemer 'hout dat geen industriële grondstof is' valt.

Indien de biomassastroom vloeibare biomassa betreft die rechtstreeks in een verbrandingsproces wordt verbruikt of indien de biomassastroom vaste of gasvormige biomassa betreft die afkomstig is van landbouw, aquacultuur of visserij, bevat het biomassarapport eveneens volgende informatie:
1° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd, voor zover van toepassing, met vermelding van de overeenkomstige broeikasgasemissiereducties, het al dan niet gebruik van actuele data, de eventuele bonus voor hersteld aangetast land en de eventuele factor voor emissiereductie door koolstofopslag in de bodem;
2° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/3 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd, voor zover van toepassing;
3° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/4 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd, voor zover van toepassing;
4° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/5 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd, voor zover van toepassing;
5° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/6 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd, voor zover van toepassing;
6° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/8 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd, voor zover van toepassing;
7° het duurzaamheidscertificatieschema of de duurzaamheidscertificatieschema's waarmee de informatie onder 1° tot en met 6° is aangetoond.

Indien de biomassastroom vaste of gasvormige biomassa betreft die niet vervaardigd is uit afvalstoffen en residuen afkomstig uit andere sectoren dan landbouw, aquacultuur of visserij, bevat het biomassarapport eveneens volgende informatie:
1° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/7 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd;
2° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/8 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd met vermelding van de overeenkomstige broeikasgasemissiereducties, het al dan niet gebruik van actuele data, de eventuele bonus voor hersteld aangetast land en de eventuele factor voor emissiereductie door koolstofopslag in de bodem;
3° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/9 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd;
4° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/10 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd;
5° het duurzaamheidscertificatieschema of de duurzaamheidscertificatieschema's waarmee de informatie onder 1° tot en met 4° is aangetoond.

Indien de biomassastroom vaste of gasvormige biomassa betreft die vervaardigd is uit afvalstoffen en residuen die afkomstig zijn van landbouw, aquacultuur, visserij, bosbouw of natuurgebieden, bevat het biomassarapport eveneens volgende informatie:
1° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/8 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd met vermelding van de overeenkomstige broeikasgasemissiereducties, het al dan niet gebruik van actuele data, de eventuele bonus voor hersteld aangetast land en de eventuele factor voor emissiereductie door koolstofopslag in de bodem;
2° of het criterium zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/10 van het Energiebesluit van 19 november 2010 is nageleefd;
3° het duurzaamheidscertificatieschema of de duurzaamheidscertificatieschema's waarmee de informatie onder 1° tot en met 2° is aangetoond.

Art. 6. Het biomassarapport heeft een maximale geldigheidsduur van twee jaar vanaf de datum van toekenning vermeld op het biomassarapport.

HOOFDSTUK III. - Certificatie-instanties

Art. 7. Een certificatie-instantie wordt als erkend beschouwd indien de instantie aan volgende voorwaarden voldoet:
1° rechtspersoonlijkheid bezitten en onafhankelijk zijn, dit wil zeggen geen enkele band hebben met de gecontroleerde biomassamarktpartijen of met de belangen van deze partijen;
2° geaccrediteerd zijn door BELAC overeenkomstig de norm NBN EN ISO/IEC 17065:2012 ten behoeve van de instellingen die overgaan tot de certificatie van producten, processen en diensten, of gelijkwaardig, met betrekking tot het toepassingsdomein biomassacertificatie overeenkomstig dit besluit;
3° zich ertoe verbinden om aan het Vlaams Energieagentschap jaarlijks een verslag over te maken waarin informatie is opgenomen met betrekking tot de functie van de certificatie-instelling binnen het domein biomassacertificatie zoals bedoeld in dit besluit.

Art. 8. § 1. Voor het bepalen van de criteria zoals vastgelegd in artikel 6.1.16, paragrafen 1/2 tot en met 1/6 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt een certificatie-instantie als erkend beschouwd indien en voor zover deze werden geaccrediteerd voor certificatie van Europees erkende vrijwillige schema's of indien en voor zover deze hiertoe erkend werden door:
1° de Europese Commissie; of
2° een andere lidstaat van de Europese Unie; of

3° middel van een bilaterale of multilaterale overeenkomst die de Europese Gemeenschap heeft afgesloten met een derde land.

§ 2. De vrijwillige schema's evenals de door de Europese Unie afgesloten bilaterale of multilaterale overeenkomsten, bedoeld in paragraaf 1, zijn deze waarvoor een besluit van de Europese Commissie is genomen zoals bedoeld in artikel 18, paragrafen 4 tot en met 6, van Richtlijn 2009/28/EG.

HOOFDSTUK IV. - Certificatieschema's

Art. 9. Een certificatieschema wordt als erkend beschouwd indien het schema aan volgende voorwaarden voldoet:
1° opgesteld zijn door een certificatie-instantie die geaccrediteerd is door BELAC overeenkomstig de norm NBN EN ISO/IEC 17067:2013 ten behoeve van de instellingen die overgaan tot de certificatie van producten, processen en diensten, of gelijkwaardig, met betrekking tot het toepassingsdomein biomassacertificatie overeenkomstig dit besluit;
2° in de bepalingen van het certificatieschema wordt ten minste tegemoet gekomen aan de bepalingen in artikel 10 tot en met 20 en artikel 21, 22 en 25 van dit besluit.

Art. 10. § 1. De bepalingen van het certificatieschema beschrijven de organisatie van de rapportering, de doorlichting en de controle van de marktpartijen, en de organisatie, de doorlichting en de controle van het certificatieschema.

§ 2. De rechtspersoon die houder is van het certificatieschema:
1° is verantwoordelijk voor de nauwkeurigheid, betrouwbaarheid en fraudebestendigheid van het certificatieschema;
2° legt een passende standaard vast voor het uitvoeren van onafhankelijke audits van de processen en voor de verificatie van de verschafte informatie, waarbij de richtlijnen van de internationale standaard ISO 19011 in overweging genomen kunnen worden;
3° legt een passend systeem vast ter controle van de bij het certificatieschema aangesloten marktpartijen door een erkende certificatie-instantie waarbij de frequentie en methode van controle duidelijk omschreven is en waarbij verzekerd is dat een marktpartij bij iedere opstelling van een nieuw biomassarapport een volledige certificatieaudit ondergaat en minstens één maal per jaar een controleaudit ondergaat;
4° legt een passend systeem vast voor het doorgeven van de informatie bedoeld in artikel 4 van één marktpartij tot de andere, op elke stap in de productieketen tot aan het eindverbruik en gebaseerd op een massabalans overeenkomstig artikel 6.1.12/1, § 1 van het Energiebesluit van 19 november 2010. Er wordt jaarlijks een massabalans afgesloten door de marktpartij. Bij de beschrijving van biomassastromen wordt steeds op een eenduidige wijze verwezen naar de gebruikelijke benaming overeenkomstig artikel 20;
5° implementeert een doeltreffend systeem van kwaliteitsborging en risicobeheer waarbij de eisen van ISAE 3000 in overweging genomen kunnen worden;
6° voorziet in een procedure voor klachten, bezwaren en beroepen waarbij de tijdige afhandeling hiervan met betrekking tot administratieve beslissingen binnen het systeem of in verband met de interpretatie van de regels die het systeem beschrijven wordt gegarandeerd.

§ 3. De marktpartijen die deelnemen aan het certificatieschema:
1° verbinden zich ertoe voldoende en correcte informatie te verschaffen in het kader van de massabalans, de traceerbaarheid en de vaststelling van de onderzochte biomassakenmerken en afdoende bewijsmateriaal bij te houden gedurende vijf jaar ter staving van deze informatie;
2° aanvaarden de verantwoordelijkheid voor het voorbereiden en aanleveren van informatie met betrekking tot de controles in het kader van dit certificatieschema.

§ 4. De certificatie-instanties die door de marktpartijen belast worden met de toepassing van het certificatieschema:
1° zijn verantwoordelijk voor het verzekeren van de nauwkeurigheid, betrouwbaarheid en fraudebestendigheid van de door de marktpartijen gebruikte systemen;
2° zijn verantwoordelijk voor de controle op de accuraatheid van de aangeleverde gegevens en de vaststelling van de gepaste frequentie en methode van de monsterneming.

§ 5. De rechtspersoon die houder is van het certificatieschema zorgt ervoor dat bewijzen met betrekking tot de punten onder paragraaf 2 tot en met paragraaf 4 beschikbaar zijn.

Art. 11. De bepalingen van het certificatieschema beschrijven het beoordelingskader voor de vaststelling van de biomassakenmerken overeenkomstig bijlage I en II, en voor het opstellen van het biomassarapport overeenkomstig artikel 18 tot en met 20 van dit besluit.

HOOFDSTUK V. - Controle door een erkende certificatie-instantie

Art. 12. § 1. Uit de controles die door een erkende onafhankelijke certificatie-instantie worden uitgevoerd, kunnen non-conformiteiten blijken met de bepalingen in het certificatieschema.

Een non-conformiteit wordt als groot aangeduid zodra de bij de marktpartijen verzamelde informatie ertoe leidt dat de waarde vermeld op het biomassarapport geen conservatieve waarde blijkt te zijn.

§ 2. Zodra een grote non-conformiteit wordt vastgesteld door een erkende certificatie-instantie, wordt die onverwijld gerapporteerd aan de betreffende markpartijen en aan het Vlaams Energieagentschap. De erkende certificatie-instantie verschaft aan het Vlaamse Energieagentschap alle noodzakelijke informatie die toelaat om de loten non-conforme biomassa te identificeren.

§ 3. Voor een levering biomassa waarbij een grote non-conformiteit geïdentificeerd is, worden de betreffende biomassakenmerken geacht een waarde te hebben overeenkomstig artikel 26.

§ 4. Een non-conformiteit die niet omschreven is in paragraaf 1 wordt als klein beschouwd. Kleine non-conformiteiten worden jaarlijks door de certificatie-instantie aan het Vlaams Energieagentschap gerapporteerd evenals de eventuele corrigerende maatregelen.

§ 5. Om de criteria zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/7, 1°, 2° en 3° van het Energiebesluit van 19 november 2010 in praktijk af te toetsen, wordt de verificatie van een eenvoudige verklaring, gesteund door GIS-data en de betreffende exploitatievergunningen of beheersplannen als sluitend aanvaardt.

§ 6. Om de criteria zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/7, 4°, 5° en 6° van het Energiebesluit van 19 november 2010 in praktijk af te toetsen, wordt de bevestiging door verificatie ervan als sluitend aanvaard. De nodige vaststellingen daartoe moeten evenwel gebeuren tijdens een onaangekondigd bezoek op initiatief van de certificatie-instantie of het Vlaams Energieagentschap, en aan de hand van foto's worden gestaafd.

HOOFDSTUK VI. - Gedeeltelijke certificatie

Art. 13. § 1. Onder gedeeltelijke certificatie wordt verstaan certificatie van slechts een deel van de te beschouwen productieketen, of certificatie van slechts een deel van de aan te tonen biomassakenmerken.

§ 2. Gedeeltelijke certificatie wordt enkel toegestaan bij het aantonen van de biomassakenmerken zoals bepaald in artikel 6.1.16, paragrafen 1/2 tot en met 1/10 van het Energiebesluit van 19 november 2010 en onder de voorwaarde dat het deel van de keten of de biomassakenmerken die niet onder het ene certificatieschema vallen wel volledig beschouwd zijn onder een ander certificatieschema.

§ 3. De voorwaarden van de massabalans zijn steeds doorheen de volledige productieketen gegarandeerd en alle betrokken certificatieschema's bevatten de nodige bepalingen om uitwisseling van de relevante informatie te verzekeren.

HOOFDSTUK VII. - Groepsaudit

Art. 14. § 1. Groepsaudit is uitsluitend toegestaan voor het aantonen van kenmerken van biomassastromen afkomstig van kleinschalige landbouwers, bosbouwers, producentenorganisaties en coöperaties, voor zover deze een intern controlesysteem hanteren, overeenkomstig de voorwaarden in paragraaf 2 tot en met 5.

§ 2. Groepsaudit wordt uitgevoerd door een erkende certificatie-instantie overeenkomstig de norm ISEAL 2008 - Norm P035 of gelijkwaardig.

§ 3. De biomassakenmerken zoals bepaald in artikel 6.1.16, paragrafen 1/3 tot en met 1/7, en paragrafen 1/9 en 1/10 kunnen uitsluitend via een groepsaudit vastgesteld worden indien de betreffende gebieden zich dicht bij elkaar bevinden en soortgelijke kenmerken vertonen.

§ 4. De biomassakenmerken zoals bepaald in artikel 6.1.16, paragrafen 1/2 en 1/8 kunnen uitsluitend via een groepsaudit vastgesteld worden indien de eenheden dicht bij elkaar liggen binnen eenzelfde NUTS 2-gebied, soortgelijke productiesystemen en dezelfde producten hebben, en indien van toepassing, dezelfde bonus voor hersteld aangetast land alsook dezelfde factor voor de emissiereductie door koolstofopslag in de bodem door een verbeterd landbouwbeheer werden toegepast, zoals bedoel in bijlage XI, deel C, paragrafen 1, 7 en 8 van het Energiebesluit van 19 november 2010.

§ 5. Er wordt jaarlijks en op willekeurige basis een selectie van de deelnemende marktpartijen gecontroleerd door een erkende certificatie-instantie.

HOOFDSTUK VIII. - Methode gebaseerd op regionale risicoschatting

Art. 15. § 1. De methode van regionale risicoschatting is uitsluitend toegestaan voor het bepalen van de biomassakenmerken zoals bepaald in artikel 6.1.16, paragrafen 1/7 tot en met 1/10 van het Energiebesluit van 19 november 2010.

§ 2. De methode van regionale risicoschatting is uitsluitend toegestaan voor een homogene regio waarvan de grenzen duidelijk vastgelegd zijn.

§ 3. Voor het bepalen van een homogene regio wordt hoofdzakelijk rekening gehouden met de uniformiteit van de karakteristieken met betrekking tot de principes voor duurzaam bosbeheer zoals bepaald in artikel 6.1.16, § 1/9 van het Energiebesluit van 19 november 2010.

Art. 16. § 1. Een risicoanalyse wordt uitgevoerd voor de regio zoals bepaald onder artikel 15 gebaseerd op informatie die op lokaal niveau wordt verzameld met betrekking tot die criteria waarvoor een inschatting dient gemaakt te worden.

§ 2. Voor ieder criterium wordt een risico bepaald als "specifiek risico" of "laag risico":
1° De risicoclassificatie is gebaseerd op de mogelijke gevolgen van een non-conformiteit gecombineerd met de graad van waarschijnlijkheid van die non-conformiteit;
2° Het risico neemt toe met de waarschijnlijkheid dat een negatief gevolg van een non-conformiteit plaats vindt, gecombineerd met de waarschijnlijkheid van die non-conformiteit;
3° Een verwaarloosbare waarschijnlijkheid van een non-conformiteit geeft voor dat criterium een laag risico.
4° Een specifiek risico is een ongekend risico of een risico dat niet laag is.

§ 3. Een laag risico wordt onderbouwd door middel van verifieerbare informatie die een combinatie is van:
1° documentverificatie zoals bijvoorbeeld via wetgeving, regeringsstatistieken of beheersplannen; en
2° lokale verificatie door:
a) consultatie van stakeholders en experten uit alle relevante stakeholdercategorieën in de regio; en
b) eigen onderzoek in de regio.

Art. 17. § 1. Indien een criterium als specifiek risico is bepaald, worden er mitigatiemaatregelen gedefinieerd om het risico minstens tot laag risico te reduceren.

§ 2. Indien voor één of meerdere criteria met specifiek risico geen effectieve maatregelen vastgelegd kunnen worden om deze tot een laag risico te reduceren, dan zal de regio worden geherdefinieerd zodat het risico op de productie van een biomassastroom uit een regio die niet voldoet aan de criteria wordt vermeden.

§ 3. Indien voor één of meerdere criteria met specifiek risico ondanks de bepaling in de 2e paragraaf nog steeds geen reductie tot een laag risico mogelijk is, dan voldoet de uit deze regio geoogste biomassastroom niet aan de eisen met betrekking tot deze criteria.

HOOFDSTUK IX. - Opstelling van het biomassarapport

Art. 18. Het biomassarapport wordt opgesteld door een erkende certificatie-instantie nadat deze instantie een succesvolle audit heeft uitgevoerd van de volledige productieketen van een bepaalde biomassastroom volgens de bepalingen van een erkend certificatieschema.

Het biomassarapport geeft een overzicht van alle relevante kenmerken van de biomassastroom.

Art. 19. Het biomassarapport wordt opgesteld volgens het model in Bijlage II. Daarbij zijn minstens volgende bepalingen van toepassing:
1° De unieke referentiecode is gestructureerd als BE-VL-BM-[XXX]-[YYY]-[ZZZ]-[certificaatnummer]-[controlegetal] waarbij BE staat voor België, VL staat voor Vlaanderen, BM staat voor biomassa, [XXX] gelijk is aan de unieke 3-lettercode van de certificatie-instantie die het biomassarapport uitgeeft, [YYY] gelijk is aan de unieke 3-lettercode van het certificatieschema dat hiervoor toegepast werd, [ZZZ] gelijk is aan de unieke 3-lettercode van de finale biomassaleverancier, een certificaatnummer van 13 tekens dat er voor zorgt dat de referentiecode van het biomassarapport uniek is en tot slot een controlegetal bestaande uit 2 cijfers;
2° De datum van toekenning is gestructureerd als [dag maand jaar];

3° De informatie met betrekking tot de identiteit van de finale biomassaleverancier die het biomassarapport aanlevert omvat minstens de bedrijfsnaam, de rechtsvorm, het ondernemingsnummer, het adres en de contactpersoon met naam, voornaam, telefoonnummer en email-adres;
4° De identificatie van de biomassastroom omvat de beschrijvingen van de biomassastroom overeenkomstig artikel 20;
5° De identificatie van de productieketen omvat een opsomming van de verschillende biomassavormen en verwerkingsprocessen in chronologische volgorde bij het doorlopen van de productieketen;
6° Het land van oorsprong is het land waar de biomassastroom geoogst werd of ontstaan is als afval indien dit afval niet afkomstig is van landbouw, aquacultuur, visserij, bosbouw of natuurbeheer;
7° De minimale gedekte hoeveelheid van de biomassastroom op jaarbasis wordt uitgedrukt in kilogram geleverde biomassastroom per jaar in de vorm zoals deze geleverd wordt;
8° De maximale voorbehandelingsenergie wordt uitgedrukt in kilowattuur per kilogram geleverde biomassastroom;
9° De maximale transportenergie wordt uitgedrukt in kilowattuur per kilogram geleverde biomassastroom;
10° Het advies van de OVAM inzake energetische valorisatie omvat de woordelijke overname van het formele advies van de OVAM met betrekking tot energetische valorisatie van de betreffende biomassastroom;
11° De groenfactor omvat de woordelijke overname van het formele advies van de OVAM met betrekking tot de groenfactor;
12° De kenmerken met betrekking tot korte omloophout en hout dat geen industriële grondstof is, worden aangeduid met "ja" of "neen";
13° De kenmerken met betrekking tot de criteria zoals bepaald in artikel 6.1.16, paragrafen 1/2 tot en met 1/10 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt aangeduid met "voldaan" of "niet voldaan";
14° Bij de broeikasgasemissiereductiecriteria voor het gebruik van vloeibare, vaste of gasvormige biomassa wordt het reductiepercentage vermeld alsook of actuele data gebruikt werden voor deze berekeningen en indien ja voor welke delen van de productieketen. Indien van toepassing wordt tevens vermeld of de bonus voor hersteld aangetast land gebruikt werd zoals bepaald in bijlage XI, deel C, paragrafen 7 en 8 van het Energiebesluit van 19 november 2010 en of de factor voor emissiereductie door koolstofopslag in de bodem gebruikt werd zoals bedoeld in bijlage XI, deel C, § 1 van het Energiebesluit van 19 november 2010;
15° Voor de punten 13 tot en met 15 wordt een opsomming gegeven van alle certificatieschema's waarmee de duurzaamheidskenmerken worden aangetoond gedurende de volledige periode van geldigheid van het biomassarapport;
16° Voor de berekening van broeikasgasemissies van vaste en gasvormige biomassa voor de productie van elektriciteit en warmte wordt de methodologie toegepast, zoals vastgelegd in het EC rapport COM(2010) 11, aangevuld door EC SWD(2014)259, en de fossil fuel comparator van het Europese Joint Research Center.

Art. 20. § 1. De definitie van afvalstof, vermeld in VLAREMA is van toepassing voor dit besluit.

In geval van twijfel over het afvalstatuut wordt het advies van de OVAM ingewonnen. In het geval dat het Vlaams Energieagentschap wenst af te wijken van dit advies van de OVAM, dan wordt dit door het Vlaams Energieagentschap gemotiveerd.

§ 2. De identificatie van een biomassastroom die geen afval is, bevat minstens de volgende gegevens:
1° De gebruikelijke benaming van de biomassastroom;
2° De commerciële benaming zoals gebruikt in contracten en op facturen en leveringsbons;

3° GN-code of -codes;
4° De morfologie of vorm waarin de inputstroom aan de installatie wordt toegevoegd, zijnde vloeibaar, vast of gasvormig;
5° De stukgrootte indien van toepassing, meer bepaald de minimumafmeting en maximumafmeting van de stukken in de biomassastroom uitgedrukt in cm;
6° De onderste verbrandingswaarde op natte basis uitgedrukt in kilowattuur per kilogram (kWh/kg) en het vochtgehalte uitgedrukt in procent (%).

§ 3. De identificatie van een biomassastroom die afval is, bevat minstens de gegevens die vermeld moeten worden op het afvalstoffenformulier zoals bedoeld in artikel 6.1.2, § 1 van het Energiebesluit van 19 november 2010.

HOOFDSTUK X. - Periodieke beoordeling van een certificatieschema

Art. 21. § 1. Het Vlaams Energieagentschap is verantwoordelijk voor de periodieke beoordeling van erkende certificatieschema's.

§ 2. Als een certificatieschema erkend is, wordt het onderworpen aan een eerste beoordeling na een jaar en vervolgens om de twee jaar zolang de erkenning behouden blijft.

§ 3. Het Vlaams Energieagentschap bezorgt een beoordelingsverslag aan de houder van het certificatieschema.

Op basis van dat verslag en naargelang de vastgestelde gebreken, stelt de rechtspersoon die houder is van het certificatieschema een synthesedocument op met betrekking tot de wijzigingen die ze zal opnemen in haar certificatieschema. Dat synthesedocument wordt aan het Vlaams Energieagentschap bezorgd.

Een verbeterde versie van het certificatieschema wordt aan het Vlaams Energieagentschap overgemaakt binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van overmaking van het beoordelingsverslag.

Art. 22. Ingeval de reglementaire bepalingen die van toepassing waren op het ogenblik van de vorige beoordeling van het certificatieschema belangrijke wijzigingen ondergaan, dan is een nieuwe beoordeling noodzakelijk. Die nieuwe beoordeling heeft in dat geval enkel betrekking op de nieuwe en/of gewijzigde reglementaire bepalingen.

HOOFDSTUK XI. - Certificatieschema beheerd door het Vlaams Energieagentschap

Art. 23. Het Vlaams Energieagentschap beheert een certificatieschema dat voorziet in een vereenvoudigde rapportering overeenkomstig de bepalingen in artikel 25 van dit besluit, die het voor de productie-installaties vermeld in artikel 6.1.12/1, §3 van het Energiebesluit van 19 november 2010 haalbaar maakt om aan de eisen uit het Energiebesluit van 19 november 2010 te voldoen.

Art. 24. § 1. Een installatie kan slechts gebruik maken van de vereenvoudigde certificatieprocedure indien zij voldoet aan de volgende voorwaarden:
1° Bij de aanvraag van groenestroomcertificaten wordt een ingevulde overzichtstabel van inputstromen overgemaakt aan het Vlaams Energieagentschap zoals bedoeld in de sectie met betrekking tot biomassastromen voor vergisting of verbranding van mededeling 2013-3;
2° Deze tabel wordt tijdens de volledige periode dat de installatie certificaatgerechtigd is doorlopend geactualiseerd en jaarlijks aan het Vlaams Energieagentschap overgemaakt;

3° Installaties die vloeibare biomassa rechtstreeks in een verbrandingsproces verbruiken kunnen enkel die loten vloeibare biomassa verbruiken die zijn geregistreerd in de federale gegevensbank biobrandstoffen van de federale overheidsdienst volksgezondheid, veiligheid van de voedselketen en leefmilieu door middel van de volgende website: www.product-declaration.be. Daarbij wordt voor elk lot vloeibare biomassa het unieke referentienummer van registratie in de federale gegevensbank biobrandstoffen samen met het overeenkomstige volume opgetekend in de overzichtstabel inputstromen.
4° Installaties die onder meer zeefoverloop of houtige fractie groenafval afkomstig van Vlaamse composteerinstallaties (biomassaleverancier) inzetten als brandstof dienen voor deze biomassastromen geen biomassarapport op te vragen aan de biomassaleverancier indien deze stromen conform het Actieplan Biomassareststromen (6.2) tot stand kwamen.

§ 2. Het Vlaams Energieagentschap kan op elk moment de door de marktpartijen verschafte informatie controleren en bijkomende informatie opvragen.

HOOFDSTUK XII. - Controle door het Vlaams Energieagentschap

Art. 25. § 1. Het Vlaams Energieagentschap kan een productie-installatie die elektriciteit of warmte opwekt uit een hernieuwbare energiebron op elk moment controleren om na te gaan of de elektriciteit wel opgewekt wordt uit een hernieuwbare en aanvaardbare energiebron, en of de meting van de geproduceerde elektriciteit, warmte en andere metingen die noodzakelijk zijn overeenstemmen met de werkelijkheid, overeenkomstig artikel 6.1.4, § 2, van het Energiebesluit van 19 november 2010.

§ 2. Bij controle wordt, op eenvoudige vraag van het Vlaams Energieagentschap, al het bewijsmateriaal overgemaakt onder de gevraagde vorm ter staving van:
1° de bepaling van biomassakenmerken;
2° de in het kader van een bepaald groenestroomdossier of dossier voor ondersteuning van groene warmte afgelegde verklaringen;
3° uitgevoerde audits;
4° leveringen van biomassa.

Art. 26. Wanneer de waarde van een bepaald biomassakenmerk ontbreekt op een biomassarapport of wanneer er een non-conformiteit werd vastgesteld bij de bepaling van een bepaald biomassakenmerk, kan het Vlaams Energieagentschap een conservatieve inschatting maken van dit biomassakenmerk:
1° Voor biomassakenmerken met betrekking tot energieverbruiken wordt de conservatieve inschatting berekend door het Vlaams Energieagentschap via een conservatieve benadering op basis van eigen expertise;
2° Voor biomassakenmerken met betrekking tot de aanvaardbaarheid van afvalstromen en houtstromen houdt de conservatieve inschatting in dat de betreffende biomassastroom geen aanleiding geeft tot aanvaardbare groenestroomcertificaten;
3° Voor biomassakenmerken met betrekking tot de duurzaamheidscriteria houdt de conservatieve inschatting in dat de betreffende biomassastroom niet voldoet aan de duurzaamheidscriteria.

Art. 27. De informatie op het biomassarapport wordt door het Vlaams Energieagentschap beheerd overeenkomstig het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

HOOFDSTUK XIII. - Overgangsbepalingen

Art. 28. § 1. Dit besluit treedt in werking op 1 april 2018.

Indien na de inwerkingtreding van dit besluit geen biomassacertificaten door een groenestroomproducent aan het Vlaams Energieagentschap voorgelegd kunnen worden, wordt voor ieder biomassakenmerk een conservatieve inschatting toegepast.

§ 2. Voor alle biomassa gecontracteerd voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit besluit aanvaardt het Vlaams Energieagentschap tot en met 31 maart 2020 dat de biomassakenmerken zoals bedoeld in artikel 5 van dit besluit bepaald worden volgens de procedures die van kracht waren voor de publicatie van dit besluit.

§ 3. Voor alle biomassa gecontracteerd voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit besluit aanvaardt het Vlaams Energieagentschap tot en met 31 maart 2020 dat de biomassakenmerken zoals bedoeld in artikel 5, §2, vierde lid van dit besluit aangetoond worden met behulp van een zelfverklaring waarvan het model door het Vlaams Energieagentschap ter beschikking wordt gesteld;

§ 4. Het vereenvoudigd certificatieschema van het Vlaams Energieagentschap zal zes maanden na publicatie van dit besluit in werking treden. De desbetreffende installaties zullen hiervan tijdig op de hoogte gebracht worden met vermelding van de eventuele acties die door de desbetreffende installaties ondernomen dienen te worden om te voldoen aan de vereisten van dit schema.

Brussel, ...

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

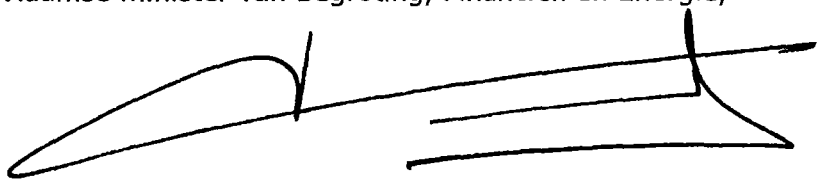

Bart TOMMELEIN

BIJLAGE I.

Beoordelingskader biomassakenmerken

Kenmerk 1: voorbehandelingsenergie

Om het energieverbruik van een bepaald proces te bepalen wordt bij voorkeur gewerkt met inputwaarden gebaseerd op meetgegevens, facturen, vrachtbonnen, voor de input- en outputstromen alsook het energieverbruik over de periode van een jaar. Het gebruik van leveringsbonnen en facturen is enkel toegestaan in zoverre het aantal toe te kennen groenestroomcertificaten vermindert wanneer niet alle bonnen of facturen worden overgemaakt en in zoverre ze integraal deel uitmaken van een intern opvolgingssysteem dat gecontroleerd wordt door een erkende certificatie-instantie.

Indien het redelijkerwijze niet haalbaar is om bovenvermelde werkwijze te hanteren kan het energieverbruik van een bepaald proces eveneens bepaald worden op basis van het geïnstalleerd vermogen en de gebruikelijke draaiuren, zoals bevestigd door een erkende certificatie-instantie. Hierbij wordt er steeds van uitgegaan dat het geïnstalleerd vermogen op vollast opgenomen wordt. Berekeningen op basis van deellast worden niet aanvaard aangezien dit niet controleerbaar is.

De energie-inhoud van energiebronnen wordt steeds bepaald als de onderste verbrandingswaarde op natte basis, kortweg OVW_{nat} , uitgedrukt in kWh/kg. Voor afval wordt de norm CMA/2/II/A.5 gehanteerd, voor vaste biomassa de norm CEN/TS 14918.

Er gelden twee vrijstellingen voor het in mindering brengen van de voorbehandelingsenergie:

- Het Vlaams Energieagentschap brengt de elektriciteitsafname of de equivalente elektriciteitsafname van de utiliteitsvoorzieningen niet in mindering van de elektriciteit, geproduceerd uit mest, afval of afvalwater, voor zover de certificaatgerechtigde aantoont dat een overeenkomstig energieverbruik ook vereist is bij de toepassing van de beste beschikbare techniek voor de verwerking of noodzakelijke behandeling van mest, afval of afvalwater, overeenkomstig art. 6.1.13, §2, vijfde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010. Hieronder wordt nader ingegaan op het begrip *beste beschikbare techniek*.
- Het Vlaams Energieagentschap brengt de equivalente elektriciteitsafname van de niet-elektrische utiliteitsvoorzieningen niet in mindering van de geproduceerde elektriciteit voor zover de certificaatgerechtigde aantoont dat de utiliteitsvoorzieningen met brandstoffen uit hernieuwbare energiebronnen worden gevoed, overeenkomstig art. 6.1.13, §2, zesde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010.

Beste beschikbare techniek

Het principe van de beste beschikbare techniek (BBT) komt uitsluitend in aanmerking in geval van verwerking van mest, afval of afvalwater. Om te beslissen of de verwerking van een biomassastroom volgens een bepaalde techniek beschouwd dient te worden als BBT is een eventueel advies van OVAM en/of VITO richtinggevend. Het Vlaams Energieagentschap benadert dit begrip echter steeds vanuit energetisch standpunt.

In het geval dat de verbranding van een bepaalde afvalstof in bijvoorbeeld een wervelbedoven beschouwd wordt als BBT, zal het Vlaams Energieagentschap de utiliteitsvoorzieningen van die wervelbedoven niet in mindering brengen, maar de utiliteitsvoorzieningen voor elektriciteitsopwekking (vb. turbine) wel. De bijkomende processen na de verbranding kunnen immers niet meer als verwerking van afval beschouwd worden en dienen bijgevolg wel in mindering gebracht te worden.

Een ander voorbeeld is het vergisten van organisch biologisch afval en mest, waarbij de vergisting tot biogas wél, maar de elektriciteitsproductie uit biogas niet als BBT wordt beschouwd door het Vlaams Energieagentschap. Voor energiegewassen wordt vergisting niet als BBT beschouwd.

Equivalent elektriciteitsverbruik
Als de utiliteitsvoorzieningen andere energiebronnen dan elektriciteit gebruiken, wordt hun equivalente elektriciteitsafname berekend door het Vlaams Energieagentschap als de elektriciteit die in een referentie-installatie met dezelfde hoeveelheid energie opgewekt kan worden, overeenkomstig art. 6.1.13, §2 van het Energiebesluit van 19 november 2010.

Indien de utiliteitsvoorzieningen andere energie dan elektriciteit verbruiken, wordt dit verbruik omgerekend naar equivalent elektriciteitsverbruik, alvorens het in mindering wordt gebracht om het aantal toe te kennen groenestroomcertificaten te bepalen.

Dit equivalent elektriciteitsverbruik wordt berekend als de onderste verbrandingswaarde van de hoeveelheid brandstof die utiliteitsvoorzieningen verbruiken, uitgedrukt in kWh, vermenigvuldigd met 0,55; het referentierendement voor elektriciteitsproductie.

Indien de utiliteitsvoorzieningen warmte verbruiken, waarbij de primaire energie om de verbruikte hoeveelheid warmte op te wekken niet op een redelijke wijze gemeten of bepaald kan worden, wordt deze primaire energie berekend door de hoeveelheid verbruikte warmte uitgedrukt in kWh, te delen door

- 0,93 indien de warmtedrager lucht is;
- 0,90 indien de warmtedrager water is;
- 0,85 indien de warmtedrager stoom of een ander medium is.

Conservatieve inschatting
In het geval van houtpellets die aangewend worden in micro-installaties (elektrisch vermogen < 50 kW) en in het geval van geraffineerde palmolie bestaat de mogelijkheid om bij de bepaling van de voorbehandelingsenergie gebruik te maken van conservatieve inschattingen in plaats van berekeningen op basis van werkelijke gegevens. Deze waarden werden door het Vlaams Energieagentschap op een conservatief niveau vastgelegd. Zodoende is het onwaarschijnlijk dat marktpartijen, door voor deze conservatieve waarden te kiezen, waarden kunnen claimen die beter zijn dan de werkelijke waarden. Tabel 1 geeft deze conservatieve waarden weer.

Geraffineerde palmolie		kWh/ton
$E_{vb,\ palmolie}$	Persing	2294,31
	Thermisch	2186,66
	Elektrisch	107,65
	Raffinage	116,51
	TOTAAL	**2410,82**
Houtpellets (micro-installaties)		**kWh/ton**
$E_{vb,\ houtpellets}$	Productie	
	Thermisch	650
	Elektrisch	150
	TOTAAL	**800**

Tabel 1: Conservatieve inschatting voorbehandelingsenergie van palmolie en houtpellets

Kenmerk 2: transportenergie

De volgende formule geeft aan hoe de transportenergie bepaald dient te worden:

E_{trp} de equivalente hoeveelheid elektriciteit die verbruikt wordt voor het transport van de biomassa vanuit het buitenland, vanaf de oogst van het product of het ontstaan als afval, tot aan de grens van het Vlaamse Gewest, uitgedrukt in kWh en bepaald als:

$$E_{trp} = 0{,}55 * E_{trp,spec} * \sum_{i=1}^{n} \left(D_i * M_{BM,i}\right).$$

In deze uitdrukking is:

$E_{trp,spec}$ het specifieke primaire energieverbruik voor een welbepaalde vorm van transport, uitgedrukt in kWh/(kg.km);

n het aantal leveringen van uit het buitenland toegevoerde biomassa;

D_i de afstand tussen de plaats van herkomst van de biomassa, met name vanaf de oogst van het product of het ontstaan als afval, en de grens van het Vlaamse Gewest, afgelegd voor levering i, uitgedrukt in km;

M_i de hoeveelheid van de biomassa die via levering i naar de productie-installatie wordt aangevoerd, uitgedrukt in kg;

De term $E_{trp,spec}$ wordt berekend op basis van de transportefficiëntie van de betreffende transportvorm. Voor de transportefficiënties van de verschillende vormen van transport dienen standaardwaarden gebruikt te worden zoals toegelicht in sectie 'Parameterwaarden energieverbruik'.

De termen D_i en M_i worden voor elke levering onder het biomassarapport opgetekend in het register van de toegevoerde biomassa aan de groenestroomproductie-installatie. De erkende certificatie-instantie staat in voor de controle van de correcte uitvoering hiervan.

Voor de vastlegging van het kenmerk transportenergie van een bepaalde biomassastroom dient steeds de verst mogelijke afstand genomen te worden waarop een levering van deze biomassa getransporteerd zal worden. Enkel op deze manier zal het biomassarapport waarop dit kenmerk vastgelegd is, geldig zijn voor alle leveringen van deze biomassastroom.

Voor zeetransport dient de term D_i, in dit geval de afstand tussen twee zeehavens, te worden bepaald met behulp van de AXSMarine afstandentabel die gratis ter beschikking is via de website http://www.axsmarine.com/distance/. Indien het niet mogelijk is om de AXSMarine afstandentabel te gebruiken, dient dit gemotiveerd te worden. De alternatieve methode voor berekening van de transportafstand op zee dient daarbij tevens uitvoerig toegelicht te worden.

Het Vlaams Energieagentschap brengt de equivalente elektriciteitsafname voor niet-elektrisch transport niet in mindering van de geproduceerde elektriciteit, voor zover aangetoond wordt dat voor het transport brandstoffen uit hernieuwbare energiebronnen worden gebruikt, overeenkomstig art. 6.1.12, derde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010. Hiertoe zijn de bepalingen in sectie 'Hernieuwbare energiebronnen voor transport, hulpdiensten en voorbehandelingsenergie' van toepassing.

Equivalent elektriciteitsverbruik
In de sectie 'Voorbehandelingsenergie' werd reeds toegelicht hoe bij de berekening van de voorbehandelingsenergie het equivalent elektriciteitsverbruik bepaald dient te worden. Voor de berekening van de transportenergie komt dit in bovenstaande formulering tot uiting in de factor 0,55.

Bijkomende bepalingen bij het vastleggen van de energieverbruiken

Parameterwaarden energieverbruik
Bij de berekening van de energieverbruiken wordt een onderscheid gemaakt tussen inputwaarden en standaardwaarden.

Inputwaarden zijn waarden die door het bedrijf beïnvloed en rechtstreeks gemeten kunnen worden met behulp van meettoestellen of op basis van het nodige bewijsmateriaal dat aan het Vlaams Energieagentschap voorgelegd kan worden. Bij elke inputwaarde die gebruikt wordt voor het bepalen van de kenmerken voorbehandelings- en transportenergie dient toegelicht te worden hoe de inputwaarde werd bekomen.

Standaardwaarden zijn waarden die nodig zijn om inputwaarden om te zetten in energieverbruik. Deze waarden zijn over het algemeen niet beïnvloedbaar of meetbaar door de installatie. Het betreft in dit geval de volgende parameters:

- Onderste verbrandingswaarden van brandstoffen: *OVW* (MJ/kg bij 0% water);
- Dichtheden: ρ (kg/m³);
- Specifiek energieverbruik van transportmiddelen (transportefficiëntie): E_{trp} (MJ/ton.km).

Bij de berekening van de kenmerken voorbehandelings- en transportenergie dienen steeds de standaardwaarden toegepast te worden die vooropgesteld worden door het Vlaams Energieagentschap. Het Vlaams Energieagentschap baseert zich hiervoor op de standaardwaarden die zijn vastgelegd in het BioGrace-project en die zijn opgesteld door het Joint Research Centre (JRC) van de Europese Commissie. JRC beoogt deze standaardwaarden om de twee jaar te herevalueren op basis van wetenschappelijke ontwikkelingen en beschikbare data. Dit updateproces is een publieke aangelegenheid waarin alle betreffende stakeholders worden uitgenodigd om gefundeerde input te verschaffen. Het Vlaams Energieagentschap werkt actief mee om de beschikbaarheid van actuele data naar de Europese Commissie toe te faciliteren.

Er kan tevens gebruik gemaakt worden van andere standaardwaarden. De voorwaarden die hierbij van toepassing zijn, zijn vastgelegd in de rekenregels van het BioGrace-schema dat erkend werd door de Europese Commissie. Deze informatie is terug te vinden op volgende website:
http://ec.europa.eu/energy/renewables/biofuels/sustainability_schemes_en.htm. Enkel een certificatie-instantie die formeel uitvoering geeft aan het Europees erkende schema 'Biograce GHG calculation tool' kan op deze uitzondering aanspraak maken. Uitzondering hierop wordt gemaakt voor de OVW die rechtstreeks gemeten wordt op de site conform de normen gedefinieerd bij het kenmerk voorbehandelingsenergie.

Allocatie van energieverbruik

De voorbehandelings- of transportenergie wordt op massabasis gealloceerd over de verschillende outputstromen die geen afval zijn. Afvalproducten die voortkomen uit het voorbehandelingsproces, worden uit deze pro-rata verdeling weggelaten.

Het energieverbruik van de hulpdiensten wordt op energiebasis (OVW_{nat}) gealloceerd over alle energiebronnen waarvoor deze hulpdiensten nodig zijn. Dit verbruik dient enkel pro rata de groenfactor (op energiebasis) in mindering te worden gebracht. De bepaling van de hulpdiensten valt echter buiten de doelstelling van de certificatie van biomassastromen en wordt hier slechts ter volledigheid vermeld.

Hernieuwbare energiebronnen voor transport, hulpdiensten en voorbehandelingsenergie

In zoverre er a) voor het niet-elektrisch transport hernieuwbare energiebronnen worden gebruikt en b) voor niet-elektrische utiliteitsvoorzieningen (hulpdiensten of voorbehandeling) hernieuwbare energiebronnen worden aangewend, dienen deze niet in mindering te worden gebracht ter bepaling van de netto-groenestroomproductie, overeenkomstig respectievelijk art. 6.1.12, derde lid en art. 6.1.13, §2, zesde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010.

Kenmerk 3: Advies OVAM inzake energetische valorisatie

Voor afvalstromen dient bij de OVAM advies ingewonnen te worden omtrent de aanvaardbaarheid van de toepassing van de betreffende afvalstroom voor energetische valorisatie overeenkomstig art. 6.1.16, §1 van het Energiebesluit van 19 november 2010. In functie van de toekenning van het biomassarapport, vraagt de certificatie-instantie dit advies aan bij de OVAM. Het identificatieformulier voor afvalstoffen bevat in principe alle nodige informatie die aan de OVAM doorgegeven dient te worden, overeenkomstig art. 6.1.2, §1, eerste lid van het Energiebesluit van 19 november 2010. Het is echter steeds mogelijk dat de OVAM hierop nog bijkomende informatie zal opvragen. Het advies van de OVAM inzake de aanvaardbaarheid van de afvalstroom voor energetische valorisatie wordt door de certificatie-instantie één op één uit het formele schrijven van OVAM overgenomen op het biomassarapport.

Kenmerk 4: Groenfactor

Voor afvalstromen dient de OVAM een beslissing te nemen inzake de groenfactor van de betreffende afvalstroom overeenkomstig art. 6.1.10 van het Energiebesluit van 19 november 2010. De wijze waarop deze beslissing door de certificatie-instantie dient aangevraagd te worden, is dezelfde als voor het advies inzake energetische valorisatie. Beiden kunnen bijgevolg gelijktijdig aangevraagd worden. Het oordeel inzake de groenfactor wordt door de certificatie-instantie één op één uit het formele schrijven van OVAM overgenomen op het biomassarapport.

Kenmerk 5: Korte omloophout

Er dient op voldoende en regelmatige basis gecontroleerd te worden dat de betreffende biomassastroom voldoet aan de voorwaarden voor korte omloophout zoals weergegeven in MEDE-2008-2. De nodige informatie met betrekking tot cultivatie en oogst dient voorgelegd te kunnen worden.

Kenmerk 6: Hout dat geen industriële grondstof is

Er dient aangetoond te worden dat de betreffende biomassastroom valt binnen de categorie 'houtstromen die niet gebruikt worden als industriële grondstof', zoals weergegeven in MEDE-2008-2.

Kenmerk 7-11: Duurzaamheidscriteria vloeibare biomassa

Voor het aantonen van kenmerken met betrekking tot duurzaamheidscriteria voor vloeibare biomassa dient binnen het kader van een certificatieschema gebruik gemaakt te worden van een duurzaamheidscertificatieschema, of een combinatie van enkele van deze schema's. Het Vlaams Energieagentschap zal hiertoe zelf geen nieuwe certificatieschema's erkennen.
De duurzaamheidscertificatie dient tot en met de laatste stap in de productieketen van de biomassastroom en gedurende de volledige gebruiksperiode van het biomassarapport gegarandeerd te zijn. Daartoe dient iedere levering van vloeibare biomassa aan de groenestroomproductie-installatie geregistreerd te zijn in de federale gegevensbank biobrandstoffen van de federale overheidsdienst volksgezondheid, veiligheid van de voedselketen en leefmilieu (www.product-declaration.be). Voor elke levering van vloeibare biomassa onder het biomassarapport dient het unieke referentienummer van registratie in de federale gegevensbank biobrandstoffen samen met het overeenkomstige volume opgetekend te worden in het register van de toegevoerde biomassa aan de groenestroomproductie-installatie. De principes van traceerbaarheid en het massabalanssysteem dienen ook bij de bepaling van de duurzaamheidskenmerken ten allen tijde verzekerd te zijn. De erkende certificatie-instantie staat in voor de controle op de correcte uitvoering hiervan.
De certificatie-instantie die instaat voor de toekenning van het biomassarapport dient niet noodzakelijkerwijze erkend te zijn voor het duurzaamheidscertificatieschema waarmee de duurzaamheidskenmerken worden aangetoond. Dit is echter enkel mogelijk indien er een bestaande duurzaamheidscertificatie van de betreffende biomassastroom aanwezig is over de volledige productieketen en gedurende de volledige geldigheid van het biomassarapport die door één of meerdere andere erkende duurzaamheidscertificatie-instanties gecontroleerd wordt.

Kenmerk 12-15: Duurzaamheidscriteria vaste en gasvormige biomassa

Voor het aantonen van kenmerken met betrekking tot duurzaamheidscriteria voor vaste biomassa kan binnen het kader van een certificatieschema gebruik gemaakt worden van een duurzaamheidscertificatieschema, of een combinatie van enkele van deze schema's.
De duurzaamheidscertificatie dient tot en met de laatste stap in de productieketen van de biomassastroom en gedurende de volledige gebruiksperiode van het biomassarapport gegarandeerd te zijn. De principes van traceerbaarheid en het massabalanssysteem dienen ook bij de bepaling van de duurzaamheidskenmerken te allen tijde verzekerd te zijn. De erkende certificatie-instantie staat in voor de controle op de correcte uitvoering hiervan.
De certificatie-instantie die instaat voor de toekenning van het biomassarapport dient niet noodzakelijkerwijze erkend te zijn voor het duurzaamheidscertificatieschema waarmee de duurzaamheidskenmerken worden aangetoond. Dit is echter enkel mogelijk indien er een bestaande duurzaamheidscertificatie van de betreffende biomassastroom aanwezig is over de volledige productieketen en gedurende de volledige geldigheid van het biomassarapport die door één of meerdere andere erkende duurzaamheidscertificatie-instanties gecontroleerd wordt.

Gezien om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit houdende het aantonen van biomassakenmerken.

Brussel, ...

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

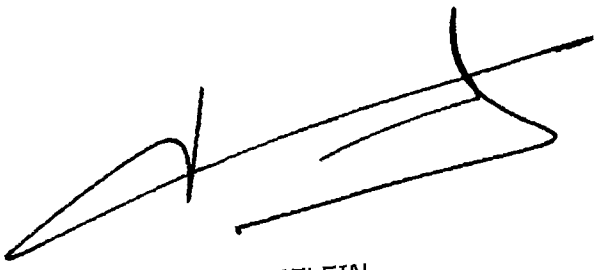

Bart TOMMELEIN

BIJLAGE II.

Model voor een biomassarapport

BIOMASSARAPPORT

BE-VL-BM
[AAA]-[BBB]-[CCC]
[DDDDDDDDDDDDD]-[EE]
[dd mmmm jjjj]

1. Identificatie biomassastroom

4° De identificatie van de biomassastroom omvat de beschrijvingen van de biomassastroom overeenkomstig artikel 20;

[##.###] kg [finale vorm]/j afkomstig van [Land van oorsprong].

Korte omloophout: [Ja/Nee]
Industriehout: [Ja/Nee]

2. OVAM advies

Energetische valorisatie

"[Letterlijk over te nemen]"

Groenfactor

"[Letterlijk over te nemen]"

3. Identificatie productieketen

5° De identificatie van de productieketen omvat een opsomming van de verschillende biomassavormen en verwerkingsprocessen in chronologische volgorde bij het doorlopen van de productieketen;

Voorbehandelingsenergie: [#,###] kWh/kg [finale vorm]
Transportenergie: [#,###] kWh/kg [finale vorm]

4. Duurzaamheidscriteria

Met betrekking tot de duurzaamheidscriteria in art. 6.1.16. van het Energiebesluit van 19 november 2010:

		Certificatieschema	Code	Voldaan
§1/2:	Broeikasgassen vloeibaar	[schema1, 2, ...]	[...]	☐
	Reductie		[...]	[##] %
	Actuele data		[...]	☐
	Voor productieketen]		[...]	[delen

Bonus landherstel[1]		[...]	☐
Bodem koolstof[2]		[...]	☐
§1/3: Biodiversiteit	[schema1, 2, ...]	[...]	☐
§1/4: Koolstofvoorraden	[schema1, 2, ...]	[...]	☐
§1/5: Veengebied	[schema1, 2, ...]	[...]	☐
§1/6: EU landbouw	[schema1, 2, ...]	[...]	☐
§1/7: Water en bos	[schema1, 2, ...]	[...]	☐
§1/8: Broeikasgassen vast/gas	[schema1, 2, ...]	[...]	☐
Reductie			[##] %
Actuele data		[...]	☐
Voor productieketen]			[delen
Bonus landherstel[1]		[...]	☐
Bodem koolstof[2]		[...]	☐
§1/9: Duurzaam bosbeheer	[schema1, 2, ...]	[...]	☐
§1/10: Afval en residuen	[schema1, 2, ...]	[...]	☐

UITGEREIKT DOOR:

[Bedrijfsnaam en rechtsvorm]
[Ondernemingsnummer
[Straat en huisnummer / Bus]
[Postcode en Gemeente]
[Land]

Verantwoordelijke:
[Voornaam en Naam]
[telefoonnummer]
[email]

[Handtekening]

Gezien om gevoegd te worden bij het ministerieel besluit houdende het aantonen van biomassakenmerken.

Brussel, ...

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

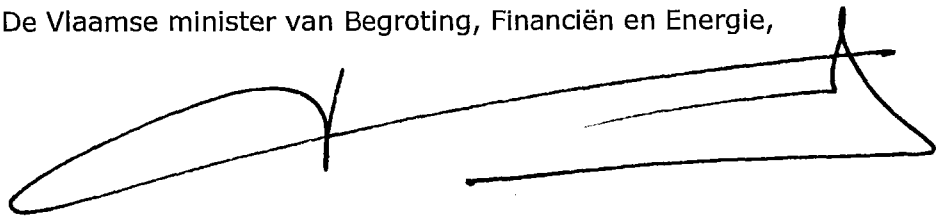

Bart TOMMELEIN

[1] Volgens bijlage XI, deel C, nrs. 7 en 8 van het Energiebesluit van 19 november 2010.
[2] Volgens bijlage XI, deel C, nr. 1 van het Energiebesluit van 19 november 2010.